

Tululik arsti-rohi
meelehaiguse wasta.

Iga naljaarmastajale
lõbusaks aeawiiteks ja südame jahutuseks
wäjaannud

A: 36000 R.

C. M. Redlich.

Esimene anne.

Tartus.

Wilhelm Just'i trük ja kulu.

1880.

Ed 17168

Tululik arsti-rohi meelehaiguse wasta.

Iga naljaarmastajale

lõbusaks aegwiiteks ja südamel jahutuseks

wäljaannud

Jur. nr. - 1447.

G. M. Medlich.

A. Kung'a
raamatukogu
Pärnus.
96 Nr. 154.

Siimine aune.

* Raamatu Kauplus *
Oskar Nähring.
Pärnus, Posti Kuntori wastu.

ENSV
Riiklik Avalik Raamatukogu AR

Tartus.

Wilhelm Just'i trükk ja tulu.

131 149

1880.

art 10. 4/98
PäMu nr 107

Zenjuri poolest lubatud. — Tallinnas, 30. Mail 1880.

1. Mees. Tühi täab, kust see tuleb, et minu habeme nuga enam sugugi ei leika.

Naine. Mina ei saa sellest mitte aru, miks ja oma habeme noa üle ennast nõnda pahandad; ta on ju see kõige parem nuga meie maeas, iga päew foorin ma temaga kartulid.

2. Metsa isand. Juba jälle oled sa siin puiestikus külleli maas. Kas sul mitte häbi ei ole, alati laiskledda ja wedeledda. Sa ei ole mitte väärt, et päike finu pääle paistaks.

Hulguis. Sellepärast lesin ma ka puude warjus, aulik metsa saks.

3. Tark nõu. Ilm oli ilus ja päike paistis tuli palawaste. Kääriku Kaarel oli enesele termomeetri ehk sooja-näitaja ostnud ja waatas tihti selle pääle. „Su see soe on liig,“ ütles ta, otja eest higi ära pühkides, — „ja termomeeter kerkib ühte puhku weel;“ — „Pane teda külma wette“ õpetas Miksu Maret, kes arwas, et termomeeter ilma muuta wõib.

4. Kohtu saks. Arusaamata on mul see, mis wiisi Teie üksipäine need tugewad ukseid ja lukud lahti murda wõisite!

Süüalune. Seda usun ma kül, ja see ei ole ka mitte nii kerge, kui Teie kirjutamine ja wangide üle kohtu-mõistmine. Kui üks meiesugune ilmas tahab elada, siis peab ta rohkem õppima kui muud inimesed.

5. Kaupmees. Teie täate, et iga hommiku kell kahessa aeal pood lahti tehtud peab olema ja täna tulete Teie jälle kell pool üheksa. Kus olite Teie ommeti nõnda kaua?

Sell. (ei lausu sõnagi).

Kaupmees. Noh?

Sell. (on jälle wait).

Kaupmees. Kas ütlete wõi ei?

Sell. Ja, näete, meie naabril kadus siga ära ja ma aitasin teda ülesse otsida.

6. Dhwitser. Jaan, mis kella aeal marsšib polk linnast välja?

Soldat. Kell kuus.

Dhwitser. Siis aja mind kella wiie aeal ülesse.

Soldat. Ruda soowite.

Döfel.

7. Soldat. Härra, ohwitseri härra!

Dhwitser. Noh, mis waja! Kas kell on ju wiis?

Soldat. Ei ole veel; ma tahtsin aga Teile öölba, et Teie veel kaks tundi magada wõite, sest kell löi praegu kolm.

8. Mees. Jälle oled sa omale ühe uue rätiku ostnud. Ma arwan, sul on neid wiist juba iga nädala päewa jauks üks!

Naine. Ja, armas mees, aga püha päewa jauks puudus mul veel.

9. Lesk koolmeistri emand. (endise tüdrukule). Mari, kuda mulle räägitud on, oled sa mehele läinud — mis ametmees on sinu tõnepool?

Tüdruk. Kääriteritaja.

Leff koolmeistri emand! Kääriteritaja! — see on väga pisut!

Tüdruk. Noh, ma arvan, et üks elus kääriteritaja natuke enam on, kui üks furnud koolmeister.

10. Rätsepa sell ostis linna turul saijanaise käest kolmekopikase prantsleiva. „Kas see on ka kellegi kolmekopikane sai,“ ütles ta, teda tasku pistes, „minu kodulinnas on kolmekopikased saiad faks korda nii suured. Kuust tuleb see?“

Saijanaine. Hähä, seda wõin ma Teile kohe öelda, nad wõtawad saia tarwis rohkem tainast.

11. Koolmeister. Mis on selle tähe ehk pookstawi nimi, Mart?

Koolipois. Näu poolest tunnen ma teda juba ammugi, aga ta nime olen ma praegu ära unustanud.

12. Linna faks. Armas abikaasa, nüüd anna mulle süüa, aga hästi rammusat toitu ja õige palju.

Abikaasa. Aga mikspärast pean ma siis sulle täna palju toitu lauale kandma?

Linna faks. Noh, ma waatafin terve tunni aea päält, kui meie puuraujad puid lõhkuwad. Täa, see töö ei ole mitte kerge, — ja mul läks päält waatades kõht nõnda tühjaks, et päike läbi paistab.

13. Waariku Willem seisis taskumängia ehk kunstüki tegia maea ees. Üks wõeras härra astus tema juure ja ütles: „Mis sa ilma aegu siin seisad, tule parem sisse ja waata ka nalja päält. Säh, siin on sisse mineku tarwis prii pileet ja üks hõbe rublatükk. Pistu aga julgeste raha tasku, kül me teda toas jälle ülesse leiame.“ —

Toas seisis taskumängia hulga rahwa ees ja näitas üht hõbe rublatükki, kes aga häkiste tema käest ära kadus, ilma et kesti oleks näinud, kuhu ta jäi. „Teie näete mu faksad,“ ütles mängia päältwatajatele, „raha on kadunud. Nüüd tahame aga ka näha saada, kuhu ta jäänud on. Sei, külamees,“ ütles ta selle pääle Willemile, „otfi ommeti oma taskud läbi; ma tahan selle pääle kihla wedada, et kadunud rublatükk sinu juures on.“

„Ei ole, mul on aga 75 kopikad,“ ütles Willem, ja wõttis selle pääle koti täie wass raha taskust wälja.

Taskumängia. See ei ole mitte wõimalik, üks rublatükk peab sul olema!“

Willem. Muidugi oli see üks rublatükk, keda mulle härra esteks õues andsiwad. Wähe aea sees wõtfin ma aga pudeli õlut ja topfi wiina, ja selle eest kulus 25 kopikad ära.“

14. Pärt. Tule nüüd appi! Jüri, sa istud ju tagurperi hobuse seljas. Eks sa toluwasikas ommeti näe, et hobuse pää su selja taga on ja saba eespool. Sell wiisil sa ommeti ratja sõita ei wõi.

Jüri. Pea suu. Kas sul ka juba täada on, kummale poole ma sõita tahan?

15. Toapois. Auulik härra, mis paber see on, mis siin seina pääl ripub?

Härra. Kas sa ei tää seda weel mitte? — See on Gesti-, Liimi- ja Kuura-maa kaart; selle pääl on kõik jõed, järwed, mäed, linnad ja ka mõisad ja külad leida.

Toapois. Kas minu sünni-paik, Mustwee küla, seisab ka tema pääl?

Härra. Ja muidugi, waat' sääl ta on.

Toapois. Siis olge nõnda hääd ja waatage järele, kas minu onupoeg Ants, kes sääl metsawahi ammetid peab, weel hinges on.

16. Üks wana tüdruk patseeris mööda linna uulitsad ja kandis kena roosikimpu omas käes. Üks konditorjaja uulitsapois jäi patseeria ees seisma ja waatas suurte silmadega selle pääle. „Mis sa nõnda terawaste minu otša wahid, pois?“ küsis wana tüdruk. „Ma panen imeks, kuda üks wana känd weel nii ilusaid õisi kanda wõib,“ oli poisi wastus.

17. Küla tädi. Kustas, miks sa nutad? Söö ommeti õunu, waata siin puude all on kõik rohi magusaid õunu täis.

Weike Kustas. Ma ei suuda enam süüa.

Küla tädi. Siis pista omale tasku ja wii koen.

Weike Kustas (nuttes). Taskud on mul ka juba täis.

18. Kindral. Sa ei ole ju ommeti üks joodik, üks kaardi mängia, üks raha ära pilluja.

Soldat. Ei seda kül mitte, kindrali härra.

Kindral. Aga sa oled üks tubli pois, kes kahjuta suutaie wiina kurgust alla lastda wõib.

Soldat. See on tõsi! Ja kui teda ka ämbri täis oleks.

19. Kohtu faks. Teie soomite, et ma Teie poeale ühe kohtu kirjutaja koha muretseksin? — Bellmann on Teie nimi? — Ühest Bellmannist olen ma väga palju kuulnud, et ta peab üks päris lambapää olema. Dlete Teie see, wõi teie poeg?

Bellmann. See olen mina, auulik kohtu härra.

Kohtu faks. Noh, siis wõib Teie poeg minu juures teenistust leida.

20. Preili. Ja Teie ei taha mitte uskuda, et ma alles 24 aastad wana olen?

Härta. Kuda wiisi ei peaksin ma mitte uskuma, kui Teie mulle seda juba ligi 15 aastad tõendate.

21. Tohter. Mikspärast on Teid seie hullumaeasse toodud?

Hull. Ja waatage, mina pean kõik maailmad pääst rumalaks, kõik rahwas peawad aga mind selleks. Et nüüd suurem osa minu wastane on, siis sain ma seie toodud.

22. Teener. Nuulik ministrihärra, andke see priiks saanud linna wärawa wahi ammet mulle.

Minister. See ammet ei olle sulle mitte passilik, Toomas, ja su palk ei ole sääl ka mitte suurem kui nüüd.

Teener. Andke andeks, ma arwan aga, et kui ma wärawa wahi ametis üks ainus kord päewas filmad kinni pigistan, siis see mulle rohkem sisse teeb, kui ma neid siin nädala otsa lahti hoian.

23. A. Kas olete ka kuulnud, et meie sõber Siim ennast püssiga maha lastnud on?

B. Mahalastnud? See on ju hirmus! Kuda wõib inimene ennast ommeti maha lasta. Minul oleks see see kõige wiimane olnud.

A. Siimul on see ka see kõige wiimne olnud.

24. Krahwi härra. Ah, armas meister Nõel, Teie ka päälinnas? — Kõh kuda passib Teil siin?

Nõel. Muidu aina hästi, kui aga inimeisi nii mitmed jeltsi ei oleks.

Krahwi härra. Aga, armas sõber, meie ei wõi ju kõik mitte rätsepad olla.

25. Naine. Häbi ja häda on just sinuga mööda linna uulitsad patseerida, sa jääd ju iga kõrtsi ehk trahteri ette seisma.

Mees. Ma olen aga ka kohtadel seisma jäänud, kus kõrtsi mitte leida ei ole.

Naine. Siis saab wististe sinna üks kõrts ehk trahter asutud.

26. Ohwitser. Suure maewaga olen ma oma ruuna nüüd nii kaugele õpetanud, et ta üle kõige laiemal kraawi hüppab.

Prohwessor. Seda ei ole mitte imeks panna; targem annab järele.

27. Isa. Kuda on see wõimalik, et sa oma wõlgade juures weel nii rahuliste magada wõid.

Poeg. Misgi ei ole kergem kui see. Wähem arusadam on see, kuda minu wõlapäriwad rahuliste magada wõiwad.

28. Ahwokat. Olete Teie oma rehningi kaebtuse alusele näitnud?

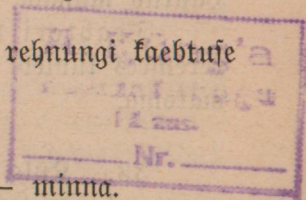
Kaebaja. Ja.

Ahwokat. Ja mis ta ütles?

Kaebaja. Ta käskis mind kus k— minna.

Ahwokat. So — ja mis tegite Teie selle pääle?

Kaebaja. Ma tulin Teie juure.

29. Koolmeister seletas kooli lastele ära, et palawuse läbi ühe asja keha kogu kaswab, külmuise läbi aga kahaneb. „Waatage, lapsed,“ ütles ta, „kui meie üht raua tükki tuliseks teeme, siis on ta hoopis suurem, kui külmaft pääst. Nüüd, Jaagup, kas sa wõid mulle näituseks üht selle sarnast asja igapäewasest elust nimetada?“

Jaagup (lühikese järelmõtlemise pääle). Talwel on päewad lühemad ja suwel pikemad.

30. Peeter. Mis, tont, nad on sind wälja wiskanud?

Ants. (külleli kõrtsi ukse ees) Ja, aga sest ei ole wiga, ma isi pidin muidugi kohe minema hakkama.

31. Jaak. Istusid sa weel kaua eile õhta Üle-Soo kõrtsis?

Nadu. Ei istunud. Kui ma nägin, et wiimaks mitmed minu seltsimeestest jälle nägelema hakkasiwad ja raha puudus kätte tuli, pugesin ma täna hommiku kella kuue ael oma teed.

32. Wõdras. Mis mune olete Teie mulle lauale toonud; waatage isi, iga ühe sees lesib terve kanapoeg. Hautud munade eest mina raha ei maksja.

Trahteri teener. Pst, pst, rääkige tasa! kui seda peremees kuuleb, siis peate iga muna eest terve kana hinna maksma.

33. Küla eit astus uurmakri tuppa ja ütles: „Armas meister, kas wõtate waewaks, minu seinakella ära parandada?“

Uurmaker. Miks ei. Kus kell on?

Küla eit. Kella ma kaasa ei toonud; siin on aga tärkentrifel.

Uurmaker. Sellega ei wõi ma miski teha. Miks Teie siis ommeti kella kaasa ei toonud?

Küla eit. Mis ma taht ilma aegu kandma hakkasin, sest ta on ju terve; tärkentrifel on aga rikis, sest ta ei käi, ja sellepärast wõtsin ma teda kaasa.

34. Üks ilmahambuta naisterahwas pilkas ja narris juure pidu pääl üht wana meest, kelle paljas pää parrufaga kaetud oli.

„Mina ei saa sellest aru,“ ütles wiimaks wanake, „kuda wõiwad Teie sõnad weel nii teramad olla, ehk Teie kül liia hammaste üle mitte kaebduft tõsta ei wõi.“ — „Sa ka mina panen seda imeks,“ wastas naisterahwas, „et siin nõnda walge on, ehk Teie kül kuud pilwega finni katnud olete.“

35. Raks waest selli magasiwad üleweel pööningi kambris. Korraga kuulis üks nendest kõbinat ja nägi, et üks must kogu läbi afna sisse ronis. — „Wend!“ ütles ta tassa oma seltsimehele, „üks waras ronib praegu afnast sisse!“ — „Tassa, las' teda aga sisse tulla,“ wastas tõine; — „mina hakkän siis häfiste karjuma, wõib olla — ehk ta kaubit ehmatufes midagi ära, mis ta ju maeal warastanud on.“

36. Härra. Zuhan, ja tääd, et ma naist tahan wõtta, ja see wõib olla, et mu pruut oma emaga seie tuleb, kus mina mitte kodu ei ole. Kui nad peaksiwad sinu käest küsima, kas mul ka palju raha, asju j. n. e. on, siis suureda kõik, ja tääd, sinu waew ei saa mitte tafumata jääma.

Zuhan. Kuda soowite — nõnda sündku.

Warsti pärast seda tuli ka tõeste härra pruut oma emaga sinna ja pärisiwad Zuhani käest nii mõndagi asja taga.

Pruudi ema. Zuhan, ütle mulle otsekohe, on sinu härral ka raha ja mõisaid?

Zuhan. Wäga palju raha, suured kotid täis, ja üks mõis, nii suur kui üks weike würsti riif.

Pruudi ema. On tal ka kallid kuld ja hõbe asju, sõrmukseid j. n. e.?

Zuhan. Armulit proua, suured toad täis.

Bruut. Ütle mulle, Juhan, mis näplik see sinu härra nina pääl on, on see üks kaswajas wõi soolatüügas?

Juhan. Muustatud preili! See on üks näplik — aga see ei ole weel ühtegi; peakside Teie härrat lähemalt nägema — nina pääl on aga üks näha, aga — kõik tema keha on neid täis.

37. Jja. Armas laps, ole ikke wagane, sõnakuulelik ja käi hoolega kirikus, siis saad sa ükskord õntsfaks saama.

Poeg. Aga isa, lähed sa siis iga õhta kirikusse? Mamma ütleb, et sa õhtadel ikke õntsfakt koeu tuled.

38. Üks pääfelm wöttis pihtimise juures kiriksanda uuri taskust ära ja pihtis: „Ma warastan.“

„Mu poeg,“ ütles kiriksand, „sa tahad öölda, sa oled warastanud.“

„Ma olen warastanud,“ ütles felm, kes selle aea sees uuri oma tasku oli pihtnud.

Siis pead sa warastud asja tema omanikule jälle tagasi andma,“ ütles kiriksand.

„Ma annan teda teile,“ kostis waras.

„Ei mina teda ei taha,“ ütles kiriksand.

„Kui aga asja omanik teda ei taha, mis pean ma siis tegema?“ küsis pihtil olew felm.

„Siis wõid teda omale wõtta,“ wastas kiriksand, kes miski koerustükki ei aimanud.

39. Üks linna ninatark ütles pilkades ühe talupoemale, kes palja jalu käis: „Sõber, kui Teie sukad ära lagununud on, siis tulge minu juure, ma tahan Teile üks paar uusi anda.“

Talupoeg, kes ka mitte lambapää ei olnud, wastas: „Arge hakkage ennaft minu päraft ilma aegu raiskama,

mina kannan juba kolmkümmend aastad niisamafugused püksid ja kamsuli, ja sääl sees on aga üks ainuke aut, nii suur, et Teie oma nina sinna sisse pista võite.“

40. Üks noormees hooples ühes kõrtsis selle üle, mis tema kõik võida, nii et ühel päälkuulajal wiimaks kannatus otja lõppes. „Nüüd oleme juba küllalt kuulnud, mis Teie võite,“ ütles ta, „rääkige ommeti ka sellest, mis Teie mitte ei wõi, ja mina tahan selle eest seista, et mina seda woin.“ „Mina,“ ütles hoopleja, „mina ei wõi oma kõrtsi wõlga mitte ära maksta, sest et mul raha ei ole, ja see rõõmustab mind wäga, kui Teie seda võite.“ — Sääl ei aitnud siis muud, kui tõine pidi oma lubamist täitma ja hoopleja wõlga ära maksuma.

41. „Teie olete 35 aastad wana?“ küsis kohtu kirjutaja ühe naisterahwa käest, keda ta kohtu raamatusse tahtis ülessewõtta.

„Ei, kakskümmend,“ wastas see.

„Aga see ei ole mitte wõimalik; meie oleme ju ühel aastal sündinud,“ ütles kirjutaja.

„Noh, siis olete Teie wist kärmemaft elanud kui mina,“ wastas tüdruk.

42. Mart.

Oh annaks taewa taat nüüd soja wihmakest,
Siis uue iluga kõik ärkaks mulla seest.

Pärt.

Ei mitte sugugi ma kasu leiaks sest,
Tää, mullas hing'wad mul kolm kurja naisukest!

43. Arst (kodaniku tuppä astudes). Siin on minu rehnung. Kuda täate, olen mina kümme korda teid haiguse ael waatamas käinud, — ja selle eest pärin ma 5 rubla Teie käest.

Rodanik. Wõtte hääks, ehk pange pahaks, raha minul kül ei ole; kui Teie aga soowite, siis tahan ma Teid hää meelega selle eest 20 korda waatama tulla.

44. Peremees. Suba jälle loed sa üht uut raamatud. Ütle mulle, kes on teda ommeti kirjutanud.

Tüdruk. Helbefe! kas Teie ei näe, et ta trükitud on.

45. Juut. Woorimees, pea finni, ma tahan sõita.

Woorimees. Mul on Teid kül kahju, aga Teie peate üht tõist otsima.

Juut. On sind siis kesti juba aratellinud.

Woorimees. Seda kül mitte, kui ma aga Teiega sõidan, siis kiskendawad kõik inimesed: Sää! sõidab see petis, see kelm, see päewawaras! ja ma ei tää siis mitte, kumma kohta nad seda ütlemad.

46. Bildi maalija. Ruda soowite Teie, et ma Teie pilti maalima pean, kas öli wõi wee wärwidega.

Rätsepp. Parem ikka õliga, siis näen ma ommeti natuke raswasem wälja.

47. Mees. Ah, Kasse Kallas on jälle fin, kas sa tahad, et ma teda tuppa kutsun.

Naine. Ma tään, armas mees, et sa teda ei jalli, lase teda parem siis tulla, kui sa kodu ei ole.

48. Üks mõeras mees, kes ühe ihnuse kaupmehe juure mitmesuguste tallituste pärast läks, leidis seda seinte päält kärbsed püüdmast ja neid sukru toosi kaane alla panemast. „Mis peab see tähendama,“ küsis mõeras, „et Teie kärbsed sukru toosi panete?“ — „Mina panen neid

sellepärast sinna," kostis see, „et ma näha saaks, kas mu teeniad suffurt warastawad wõi ei.

49. Üks ühe filmaga mees wedas ühe mehega, selle mõlemad filmad terwed oliwad, selle üle kihla, et tema ühe filmaga rohkem näha, kui tõine kahega. „Mina olen wõitnud," ütles ühe filmaga mees, pärast seda, kui käed kümne pudeli õlle pääle oliwad kokku löödud, „waatage, mina näen Teil faks filma olemat, Teie näete mul aga üht ainukest."

50. Kena tütarlaps kauples linna turu pääl muna-dega. Üks noormees astus tema juure ja tahtis mune osta, aga selle tingimisega, et ta neid isi wäljawalitseb. Soowimine sai lubatud. Et nüüd mehel wälja walitsetud mune kuhugi panna ei olnud, siis palus ta tütarlast käsi waheliste panna, ja ladus neid nüüd kätte pääle. Kui munad wälja walitsetud oliwad, wõttis mees neiu kaelast finni, andis t'ale mitu magusat musu ja läks siis oma teed. — Tütarlaps oleks muidu wasta hakanud, aga et ta käed munade all finni oliwad, siis pidi ta paha meelega sellega rahul olema, mis tõine hää meelega tegi.

51. Noor proua. Ütelge mulle ommeti, mikspärast ohwitseri härrad igal pool kosimises nii külmad ja pikal-dased on. Kas on nende filmi hiilgwad mundrid tuhniks, ja nende kõrwu püüspaugud ja suuretüki mürinad kurdiks teinud, nõnda et nende pääle noorte naisterahwade hiilgam ilu ja nende mahedast kõlaw häälel sugugi ei mõeu?

Dhwitser. See tuleb sellest, et naisterahwas on kui lilled wälja pääl.

Noor proua. Kuidas nii?

Ohwitser. Noh, nad ei külwa, nad ei lõika, ei forja ka aitade sisse — ja süiski —

Noor proua. Seda võime julgeste ka ohwitseride kohta öelda, aga selle lisaga: ja taewa taat toidab neid ommeti.

52. Tütarlaps. Kui imelik, onu; Teie juuksed on juba lumi walged ja teie habe on ommeti süsimust.

Dnu. Sa pead aga täädma, armas laps, et minu juuksed kakskümmend aastad wanemad on kui mu habe.

Tütarlaps. Ah ja, seda ei tulnud mul meelegi.

53. Koolmeister seletas ühes kõnes hulga päälkoolajatele ära, et see väga kiiduväärt olla, kui inimene kokkuhoidlik on. „Waatage siin näituseks,“ ütles ta, „minu nuga; ma olen temale kolm uut tera ja kaks uut pääd teha lasknud, ja ta on praegu peaaegu niisama häa kui uus.“

54. Üks ema käis oma poega vaatamas, kes wangi-tornis istus. Aramimes ütles ta: „Armas Hindrek, ole ikka sõnakuulelik ja tasane, et nad sind siin hästi kaua peakõiwad.“

55. Kohtu sak. Sa tääd, mikspärast sa siin oled? Süü alune. Ja, suure palawuse pärast.

Kohtu sak. Si mitte palawuse pärast, waid sellepärast, et sa eile Kotka trahteris ennast jälle purju jõid ja sul wiimaks raha ei olnud, wõlga ära maksta.

Süü alune. Noh, sääl oli ju suur palawus süüd, sest selle läbi sulas mu raha taskus kokku.

56. Kõrtsmik. Mikspärašt naerad ja igakord kui ma finušt mööda lähen?

Kätsepp. Mikspärašt lähad ja minušt mööda, kui mina naeran?

57. Jsa. Eks see ole ilus kalew, mis ma oma uue kuue tarwis oštfin?

Poeg. Ja, wäga ilus.

Jsa. Aga pois, sa waatad teda ju pahemalt poolt.

Poeg. Ega mina temast enne ju kuube ei saa, kui ta ümber pööratud on.

58. Koolmeister küsis laste läbikatsumises ühe kooli-poisi käest: „Madu, mis wahel on käu ja muu lindude wahel?“ Pois, kes natuke sellest kuulnud oli, et käu enesele mitte pesa ei tee ja tema munad tõistest lindudest wälja hautud saamad, kostis lühikeste järelnõtlemise järele: „Käu ei mune oma mune mitte iši.“

59. Oma astus tuppa ja nägi et tütar kinniste filmadega peegli ees seisis. „Noh, Liisu,“ ütles ta, „mis peab see tähendama, et sa kinniste filmadega peegli ees seisad?“ „Ma tahtsin waid näha saada, kuda ma siis wälja näen, kui ma magan,“ wastas tütar.

60. Wahi pääl seisaw soldat kutsus üht poisilest enese juure, andis tale 2 kopikad ja ütles: „Säh, pois, siin on raha, too selle eest kaks kringelt, ühe mulle ja tõise sulle!“ Pois läks ja tuli tüki aea pärašt, aga ilma kringlita, tagasi. „Noh, pois, kus kringel on?“ küsis soldat. Pois wastas: „Saija naisel oli aga weel üks ainuke kringel korwis, ja selle oštfin mina omale. Sähke, siin on Teil kopikas.“

61. Ülesoo kõrtsmiku kaks koolitud tütar olivad ühe pidu pääl, kus muu kõnede hulgas jutt ka termomeetri ja baromeetri pääle tuli. Noorem õde küsis: „Mis wähe on siis nende wahel? Nad näitawad ju üht moodi wälja.“ — Kuda wõid sa nõnda rääkida,“ õiendas wanem õde; „nende wahel on üks suur wähe, sest üks ripub toa sees, tõine aga õues.“

62. Soldat. Andke mulle kahesümne ja wiie kopika eest figarid.

Sell. Silmapill.

Soldat. (Sigarid tasku pistes). So. Nüüd andke mulle weel seitsekümmend ja wiis kopikad tagasi; rubla hõbedat toon ma Teile homme.

63. Ühe pidu pääl räägiti palju kelmustükkidest ja kawalal wiisil korda saadetud wargustest. „See ei ole weel miski,“ ütles üks pidul oleja, „sellemasta, mis mul ükskord päälinnas juhtus. Ma läksin õhtal näitemängu maeasse. Ühe kümne rublase raha paberi wõtsin ma kaasa, keda ma raha kotti pistsin ja siis hoolega westi põue tasku panin. Ma panin kül tähele, et üks wõõras ennast minu ligidale toppis; ma ei pidanud sest aga miski. Kui ma foew tuln ja oma raha koti lahti tegin, nägin ma imekspanemisega, et wõrukael säält kaks rubla ja wiiskümmend kopikad oli ära warastanud.“

64. Üks kuulus klaweri mängia tuli ühte mõisa, kus hilja aea eest kallis klawer oli ostetud. „Olge hääd ja waatage,“ ütles proua mängiale, „mis meil uus instrument ka wäärt on.“ — Mängia istus klaweri taha ja mängis suure osawusega paar tükki. Sõakiste tõusis ta ülesse ja jooksis tõise tuppä. Proua läks tema järele ja nägi,

et mängia siin kõrva wasta uft hoidis, nagu oleks ta tahtnud miski kuulata. „Mis teete Teie sääl,“ küsis proua. „Ma tahtsin kuulda saada,“ wastas see, „kuda Teie klamer ka kangel kõlab!“

65. Üks noor ohwitser, kelle jalga wiimses sõas waendlaste püsti kuul haawanud oli, lonkas nõnda, et see wälja näitas, nagu oleks ta iga sammuga pääl ennaft kummardanud. Kord kõndis ta oma sõbraga ühes suures aias, kus mõlemil pool teed istepingid naiste- ja meeste rahwaga täidetud oliwad. — „Teie kummardate ennaft ainult paremale poole,“ ütles üks ninatark tõiste hulgast, „daamed ja härrad pahemal pool saawad seda mististe kõik pahaks panema.“ — „Kannatage natuke,“ wastas ohwitser, „warsti tulen ma tagasi ja siis tuleb kummardamise kord Teile.“ —

66. Külamees, kes tühja wanakra linna poole sõitis, nägi kuda üks wana eit rasket korwi seljas kandes mööda maanteed edasi sammus. „Wanake, tule istu minu wancri pääle, siis saad natuke jõudsamalt edasi,“ ütles külamees. Naine wõttis pakutud soowimist tänuga wasta. Kui nad paar wersta maad oliwad edasi sõitnud, nägi mees, et naine oma rasket korwi ifka weel seljas hoidis ja ta küstimise pääle, miks ta teda wancriisse ei pane, wastas naine: „Eks sest ole küll, kui Teie mind pääle wõtsite, hakkas ma siis weel Teie hoost oma korwi läbi waewama.“

67. Peetert waewas tuline hamba walu ja ta läks hamba-arsti juure, et sääl haiget hammast lasta wäljatõmmata. Arstil enesel oli muud tegemist ja sellepärast andis ta Peetert oma abimehe hooleks. See pistis tangid suhu, kiskus ja wäänas, Peeter karjus nagu warda otjas ja tundis et arsti abimees haige hambaga ka terme hamba oli wälja

tõmbanud. — „Mis põrgu tükk see on,“ kirjendas haige vihaga, „ja oled mul ühe hamba asemel kaks suust välja rebinud?“ — „Ma näen seda kül,“ vastas see, „olge aga tase, et peremees seda ei kuule, muidu peate Teie kahe eest maksma.“ — „Ah so! siis tänan ma sind väga.“

68. Joodik oli maantee pääle maha kukkunud ja sääl magama jäänud. Ja siiski ei ärkanud ta ülesse, kui üks hulguis ta uued saapad jalast ära tõmmas ja nendega oma teed läks. Pool tundi pärast seda sõitis üks wanter mööda teed. Kui woorimees tee pääl lesiwat meest filmas, pidas ta hobused finni, tuli wantrilt maha, raputas joodikut ja ütles: „Tõuse ommeti ülesse, muidu sõidan ma üle sinu jalgade.“ Mees ärkas, aga oma paljaid jalgu nähes ütles ta: „Sõida aga pääle, küla lell, need ei ole minu jalad, minu jalad kannawad uusi saapaid.“

69. Sepsa meister istus Jõulu laupäewa õhta oma uue selliga sõoma laua taga. Meister, kes mitte häämeelega ei tahtnud, et sell ehk liig sõomise läbi oleks haigeks jäänud, lasi enesele toitu mehe wiisil mekkida, nõnda et peagi tema pool panni ots worstist ja lihast tühendud oli. Aga et ta weel hää meelega mõnda suutäit oleks alla neelanud, siis mõtles ta järele, mis wiisil see kõige mõnufam olks, selli eest panni päält paar tükkest ära wõtta. Häliste tuli tal hää nõuu meele. Ta tõusis ülesse ja selli kõrwa sisse sõjistes: „See pann maksab minu oma raha 75 kopikad hõbedad,“ keeras ta liha poole oma ette. „Ja, see pann on ka seda wäärt,“ vastas sell, panni oma endise olekusse pöörates.

70. Triinu. Mikspärast paned ja omale enne magama minemist iga õhta sukad ja kingad jalga?

Elts. Seda teen ma ettevaatuse pärast. Ühel öösel astusin ma unes enesele klaasi tüki jalga, ja see tegi mulle nii hirmus valu, et ma sest saadik ilmas enne magama ei lähe, kui jalad finni pannud olen.“

71. Härja. Mis tüdud need on, mis sa poest tõid, neist ei tõmba ju mitte üks ainuke tuld?

Teener. Andke andeks, armulik härja, need on kõit hääd. Ennest proovisin ma neid kõiki ükskhaawalt ja siis põles igaüks väga hästi.

72. Sepp seisis sepapaea ees ja hoidis üht tulist rauda pihtide wahel omas käes, keda ta praegu tahtis hobuse alla passida. Üks noor linna saks, kes uulitsal hulkus, jäi sepa juures seisma, ja tahtis hää meelega näha saada, mis wiisi üks hobune raudtatud saab. See pahandas sepa-meisterd, ja et wõdrast ninatarfa ära peletada, hoidis ta tulist rauda selle nina all. Naerates ütles linna saks: „Anna mulle 25 kopikad, ma laan teda.“ Sepp, kes hää meelega tahtis, et wõdras oma ninatarfuse palgaks oma feele ära oleks põletanud, wõttis naerdes kahelümne ja wiie kopikase hõbe raha taskust wälja ja ütles: „Säh, siin on!“ Linna saks wõttis raha wasta ja laskus teda, (aga mitte tulist rauda); pistis siis raha tasku ja läks oma teed.

73. Üks päewa waras, kelle rahapungas väga arwa paar kopikad leida olivad, astus linna trahterisse, ja kui ta sääl üht mõisa rentniku nägi, kelle ees laua pääl suur kannu täis marja wiina seisis, hakkas ta sellega juttu aeama. Pärast seda kui nad mitme asja üle olivad kõnelenud, ütles

päämawaras: „Kas usute, mina wõin ühe kannu seeft üks wiina klaasi täis ära juua, ilma et sääl üks till puuduks ehk rohken oleks.“ Rentnik ei tahtnud seda mitte uskuda. „Ma tahan Teiega selle pääle, aga mitte ühe suure summa, waid ühe ainsa kopiga pääle, kihla wedada,“ ütles päämawaras, „et see mul wõimalik on.“ Raup sai tehtud. Wõõras wõttis kannu, jõi teda ühe hingega tühjaks ja ütles siis rentnikule: „Mina olen kautanud; siin on minu kopikas.“ —

74. A kutsus B ühe teutamise sõna pärast pistolite pääle wälja. B, kes werewalamist mitte ei soowinud, püüdis hääga lepitust teha. „Üks niisugune teutamin ewõib üksine werega puhtaks pestud saada,“ oli aga A wastus. Sääl ei olnud siis miski teha, ja mõlemad tülitsejad tuliwad käemeeste seltsil waenu platsi pääle kokku. Siin püüdis B weel ükskord rahuga lepitust teha. „Ei!“ — kisendas A wihaga, „meie peame pistolitest pruuki tegema, — üks meist peab seie platsi pääle jääma.“ — „Hää kül,“ wastas B, „siis jääge Teie seie, mina lähen ära.“ Ja seda sõlbes läks ta karme sammuga om teed; kõik hakkasiwad naerma, nende hulgas wiimaks ka A ja seda wiisi sai ilma were walamata asi unustud.

75. Kingsepa sell. Mis maksab see tasku kell, ma tahaksin teda hää meelega osta.

Uurmaaker. See? — 18 rubla.

Sell. Nii kallid! Saksa kiriku taga uurmaakeri juures maksawad niisamasugused uurid aga 10 rubla.

Uurmaaker. Nii odawaid uurisid wõite ka minu käest saada; need on aga ilma kapslideta ja ilma wärgita.

76. Ants. Jüri, aga sa oled omale waft ühe näutu naise wõtnud! Kas sul mitte häbi ei ole temaga ühes kiriku minna!

Jüri. Päält nähes on ta kül näutu, aga seda ilusam on ta seeft poolt.

Ants. Noh, siis lafe teda ommeti ümber pöörata.

77. Juut. Mitu korda pean ma seie kolmandema korra pääle oma raha pärast ronima?

Wõlglane. Arwate Teie, et ma selle paari rubla pärast, mis mul Teile maksta on, esimise korra pääl enesele fortelid üürima hakkam.

78. Jsa. Armas poeg, siin kingin ma sulle sinu pulma päewaks hobuse ja wankri. Pane tähele, mis ma sulle weel ütlen: — on ilus ilm, siis kõnni jala, sest see on kasulik terwiksele; saeab wihma — siis hoia hoost ja istu kodu; — sõidad sa mäest ülesse, siis tule wankrist maha ja kõnni kõrwas, muidu on hobusel liig raske wedada; sõidad sa mäest alla, siis käi wankri taga — et sa mitte wankriga tükkis ära lõhutud ei saa! —

Poeg. Uga isa, millal pean ma siis sõitma?

Jsa. Millal? — noh siis kui sa hoost sõidad!

79. Berenaine. Kuda mehib Teile meie kohw?

Wõõras. Teie kohwil on kaks omandust, üks häa ja üks paha. Häa omandus on see: t'as ei ole mitte figurid; ja paha omandus on see, t'as ei ole mitte kohwi. —

80. Bergli Peeter: Kolmande korra päält tõise pääle wiſatud, tõise korra päält eſimeſe pääle wiſatud, eſimise korra päält kotta wiſatud, ja koeaſt uulitsale wiſatud. Kas ſee on ka kellegi ornung ſiin maeas!! —

81. Wõõras. Beremees! — ſeda ſuppi ei wõi mina mitte ſüüa, waadake, ta ſees uiub ju üks riide kalts.

Kõrtsmil. Noh, mis ſeſt wiga on? — Tahate Teie, et ma ſelle mõne kopika eest, mis Teie mulle sõõgi eest maksate, tükk ſiidi ehk ſammetid pean ſupi ſees uiuda laſkma?

82. Koff. Sa käid ikke toas, oled ſa kuulnud, kuda hõrra termis on?

Toapois. Mitte kiiduwäärt, ta parem jalg peab ära leigatud ſaama.

Koff. Ära ſiis ſellepärast nii kurb ole, ſee on ju ſinu kaſuks, ſeſt ſiis on ſul iga hommiku üks ainus ſaabas puhastada.

83. Kaupmees. Mina ei wõi Teile miſki anda, mul on üks waene wend, kelle eest ma muretſema pean.

Sakſa ſant. See ei ole mitte tõſi. Weel eile ütles mulle Teie wend, et Teie temale miſki ei anna, nõnda et ta iga päew nälga kannatama peab.

Kaupmees. Näete müüd, — kui ma oma wennale miſki ei anna, ei anna ma Teile ammugi.

84. Jaak. Ju ſinu wiina joomine on liig.

Rustas. Seda tahan ma ſulle kobe ära ſeletada: kui ma poole kortli wiina kurguſt alla olen laſknud, olen ma hoopis tõine inimene; miſkpärast ei peaks ſiis tõine inimene ka üht weikeſt tirtsu jooma. —

85. A Sa käisid Ameerika maal; kuda elab sääl rahwas?

B. Söber, peaksid ja nägema; kõik asjad tehakse sääl nii ruttu nagu auruga. Selle päewa hommikul, kus ma ära reisisin, pandi ühes suuremas Ameerika maa linnas ühe uue õlleköögi põhjus-kivi paigale ja õhta wisati juba esimene joodik uuest köögist välja.

86. Kutsjar. Teie olete mind petnud, see uur ei käi mitte.

Uurmaker. Petnud? — Kui kaua käis ta?

Kutsjar. 24 tundi ja jäi siis seisma.

Uurmaker. Mis t'e siis weel tahate? — Proomige Teie 24 tundi järestiku käija, kül m'e siis näeme, kas Teie ka mitte seisma ei jää.

87. Joosep. Waata, Kristjan, see on minu naine!

Kristjan. (sülgeb). Pwäh!

Joosep. Miks sa sülgeb, kas ta ei ole mitte noor ja ilus?

Kristjan. Ma ei sülge mitte sinu naise pärast, waid minu naise pärast, kes mul kodu kui tulk nõnnitab. —

88. Esimene Juut. Tääd, Mooses, meie preester on üks suur, üks tark mees. Kõik, mis ta ütleb, läheb täide.

Teine juut. Kuda nõnda?

Esimene juut. Gile läksin mina hulkuma ja leidsin kirikaja müüri ääres üht juudi poissti istumad, kes sea liha söi. Täis wiha kisendasin ma: Pois, müür saagu sinu

pähe langema. Sää! ütles meie preester: see müür ei saa mitte langema. — Ja nõnda, kuda ta ütles, sündis; müür ei langend mitte poisi pähe.

89. Lihunik. Mikspärast pärite teie nüüd naela küünlate eest wiis kopikad rohkem?

Kaupmees. Ja, waadake, wiimse sõa läbi on kõik asjad kallimaks läinud.

Lihunik. See on tühi jutt, wõi tahate Teie mulle nina pääle kirjutada, et Wenelased Plewna linna all ja Shipka mägistikus küünla tule walgusel Türklasi nuhtlesiwad?

90. Kindral. Meil on üks raske lahing ees; mees mehe wasta saamad elu ja surma pääle wõitlema. Poisid, olge waprad ja julged isamaa õnneks ja oma auuks!

Üks soldat tõiste hulgast: Andke andeks, kindrali härra, Teie ütlesite, et mees mehe wasta saab wäljaastuma; kas Teie ei wõiks mulle minu wastalist meest näidata; wõib olla ehk ma saan hääga temaga lepitust teha.

91. Mees. Seda heeringad ei wõi kesti süüa, ta haifeb ja tal on hirmus ropp magu. Misfugust oli wõtsid sa soosti tarwis?

Naine. Suurest ümmargusest pudelist.

Mees. See oli ju kiwi oli ehk petroleum! ja misfugust oli walasid sa lampi?

Naine. Weiksest kandiliseft pudelist.

Mees. See oli söögi-öli! — Säh, istu nüün fina haifewa heeringa juures ja söö lampi! — —

92. A. Osta enesele ommeti üks uus müts, selle mütsiga näitad sa nii hilge wälja, et keski sinu pääle ei julge waadata.

B. See on mul wõimata, ma ei taha mitte oma priiust kautada.

A. Kuda nõnda? Ma ei saa sinu jutust mitte aru.

B. Minu naine ütles, et ta enne mitte jalga minuga toast wälja ei tõsta, kui ma omale uue mütsi olen ostnud, — ja säääl wõib ta weel natuke oodata.

93. Üks rikas härra saatis oma poega Peetert Pariisi linna prantsuse keelt õppima. Ühe aasta pärast tuli üks teener isa kodunt ka Pariisi. Kui noor härra teda nägi, ütles ta täis rõõmu: „Hans, oled sina ka siin? Mis uudist kodupool kuulda on?“ — „Ei mitte palju,“ wastas Ants, „kuid nii palju et kümne päewa eest Teie kaarn, keda Teie üksford metsa isanda käest kingituseks saite, ära juri.“ — „Oh see waene loom,“ õhtas Peeter. „Mis wiga tal oli?“ — „Ta oli liig palju raiska sõõnud, kui meie neli hoost ükstõise järel ära lõppesiwad.“ — „Meie hobused on ära lõppenud!“ küsis Peeter. „Kuda see juhtus?“ — „Ah, nad saiwad wee wedamisega hirmus ära aetud, kui meie mõis ja kõid maead arapõlesiwad.“

„Sumala pärast!“ hüüdis Peter arakahmates wärisewa häälega, — „meie ilus maea on ära põlenud? Milla?“ — „Teie õnša isa matmise päewal. Ta sai õõsel tule lontide walgusel mulda pandud. Ühest sademest oli tuli lahti pääsnud.“ — „Minu isa on surnud? Ja kuda käib minu ema käsi?“ — „Tema läks kahetja päewa eest ka hauda mehe järele. Mure ja kurwastus oliwad ta elu päiwi lühendanud. Muud uudist ei ole miski enam,“ lisas ta weel juure.

94. Üks küla lell müüs laadal hää hinna eest kaks hädga ära ja pistis rõõmsa meelega raha tasku. Kui ta õhtul trahterisse öömajale tuli, leidis ta oma ehmatuseks, et rahapung kõige rahaga äramarastud oli. Kui ta trahteri isandale oma õnnetust kurtis, ütles see: „Kas ja siis sugugi ei tunnud, kui wõdras käsi sinu taskus sobras?“ — Tundsin küll,“ vastas mees, „aga ma armasin seda oma käe olewat.“

95. Weike jõe pääl purjetaja laew sai praegu sõidu tarmis joonesse säätnud. Üks reisia astus kapteni juure ja ütles: „Kas wõite mind lähemasse linna kaasa wõtta; kui kallis on sõidu hind?“

„Ja waatage,“ ütles kapten, „et meil wäga wähe tuult ja päälegi sõit wasta wet on, siis peab laew kõite abiga mööda kaldaid edasi weetud saama. Sõidu hind on kül kolm rubla; kui Teie aga ka aitade laewa kõiega edasi wedada, siis tahan ma Teid poole hinna eest kaasa wõtta.“ Reisia mõtles: odavam on ikka odavam; parem aitan wedada. Ja kuda mõtles, nõnda tegi.

96. Ühes linnas elaswad kaks wenda. Üks nendest läks reisisa ja kirjutas kaugeist wõdralt maalt, et wend talle natuke raha saadaks. See oli aga liig ihnus ja ei saatnud ühtigi. Kui reisia mõne aea pärast jälle koeu tagasi tuli, jooksis wend tale wasta ja ütles: „Armas wend, anna andeks, et ma julle raha ei saatnud, aga ma olen ilma süüta, sest ma ei saanud sinu kirja mitte kätte, kus ja minu käest raha palusid.“

97. Mooses. On see siis tõsi, et sa oled ennast ümberristida lastnud?

Aaron. Ja.

Moses. Mi wai! kui seda sinu isa täaks, siis saaks ta ennast wistist hauas ümber pöörma.

Aaron. Mis sest wiga oleks. Rahe nädala pärast lasseb minu wend ennast ka ümber ristida; küll isa siis ennast jälle oma endise olekusse tagasi pöörab.

98. Mees. Miks sa ilma aegu aknaid wäljast poolt pesed. Wihma saeab iga päew, küll see kõik musta nende küllest ära uhab.

Naine. Wihm ei tee mitte miski. Täna kõik see päew sadas wihma, ja selle läbi on akna klaasid weel suitsufemaks saanud. Waata ommeti isi.

Mees. See on tühi jutt. Ega wihm ommeti suitsune ei ole.

Naine. Miks ta ei ole. Kuhu jääb siis kõik suits, mis igapäew korinatest ja piipudest taewa poole tõuseb?

99. Üks ühe filmaga mees: Hee, sõber, nii wara ju pambuga platsis!

Kü ürafas. Sul näitab küll weel wara hommik olema, sest sinu üks filma luuk on alles finni.

100. Mõldri Mihklil olivad warrud. Muu koosolejate hulgas oli ka kõster, kes mõnusa jutu läbi kõik selle õhta iga warrulise meelt ja südant rõõmustas. Muu juttude hulgas rääkis ka kõster ühest kuulsast mehest, nimega Kook, kes kolm korda laewaga ümber maailma oli purjetanud, wiimaks aga ühel maailma mere saarel metsinimestest maha löödud saanud.

Üks naisterahvas, kes seda juttu ka päält kuulas, küsis:
„Sündis see kole asi tema esimese või teise reisi pääl?“
Kõik marrulised hakkasivad naerma ja ka küsija isi
pidi miimaks nende naerust osa võtma.

101. Mõisa härral oli lõuneks kure praad. Toapois, kes
teda lauale kandis, ei suutnud oma himu mitte tallitseda, ja sõi ühe
kure reie ära.“ Kus on teine kure reis jäänud, siin on aga üks
ainuke,” küsis härra, enesele praadi ette võttes. Toapois tegi, nagu
paneks ta seda küsimist imeks ja ütles: „Kurel on ju üks ainuke
reis.“ „Kes on sulle seda öölnud,“ käreatas härra, „tule, ma tahan
sulle kohe näidata, et tal kaks reit on.“ — Selle pääle läksivad
mõlemad rohtaeda, kus suur hull kurgesid tiigi ääres seisis, aga
kõik ühe jala pääl. „Kas näete nüüd, et mul õigus on,“ ütles
toapois. „Dota natuke,“ vastas härra ja plaksutas käsi. Kured,
kes ühe jala pääl seisivad, paniwad rutuste teise jala ka maha ja
läksivad lendu. „Noh, kummal on nüüd õigus?“ küsis härra.
„Teil, — aga Teie ei plaksutand ju prae juures käsi, kust võis
siis teine jalg nähtawale tulla!“ — Härra hakkas selle osawa was-
tuse pääle naerma ja ei tapelnud enam toapoisiga.

102. Saijanaine. Mitmed pääwa oled sa oma uue meistri
juures?

Lihuniku pois. Kolmat.

Saijanaine. Kuda ta sinuga ka rahul on?

Lihuniku pois. Kes täab. Homme tahab ta mind hakkida,
tulemal nädalal aga juba tappa lastda.

103. Esimene karjapois. Mis teeksid sa siis, kui sul
palju raha oleks?

Teine karjapois. Ma ostaks enesele ilusa hobuse.

Esimene karjapois. Mikspärast?

Teine karjapois. Siis ei oleks mul enam tarwis lojukste
taga jala käija.

104. Ohwitser (weikest wiie aastast poislast süles hoibes).
Weike mees, täab sa ka, kes ma olen?

Laps. Tään küll.

Dhmitser. Noh, kui ja tääd, siis ütle wälja.

Laps. Sa oled see sama mees, kes minu õe Tiinale juud andis, kui papp ja mamma toas ei olnud.

105. Miska kõrtsimehel oli suur antru täis wiina all keldris. Et keski kallist märjusest ei warastaks, siis pitseeris ta antru suu prundi hoolega kinni. Kui ta ühel päewal ankrust wiina lastama läks, leidis ta, et ankrust suur hulk wiina puudus. Et ankrul pitsar puutumata oli, siis oli kõrtsipappal see arusaamata, mil wiisil waras antru kallal käinud oli. Külla koolmeister, kes praegu kõrtsis oli, andis nõuu ankurt hoolega läbiwaadata, et näha saaks, kas ehk all pool sõrwas kuskil üht hauku ei leiaks, kust waras wiina wälja lasi, ja kuhu ta pärast korgi ehk prundi jälle ette pistis. — „See ei ole mitte wõimalik armas sõber,“ wastas kõrtsimees, „sest wiin ei puudu mitte alt, waid päält.“

106. A. Kust see tuleb, et ja wiimsel aeal alati kõrtsis leida oled?

B. Seda teen ma armastusest oma naise wasta.

A. Kuda nõnda?

B. Noh waata. Olen ma siin paar topstest wiina ja poole tofina õlut ära joonud, siis näen ma toppelt. Ja mu kõige suurem rõõm on see, kui ma oma armast naisusest kahes tenas leha kogus näen.

A. Mis teed ja aga siis, kui ka toppelt wemmlad ju kullas tantšiwad?

B. Siis? siis — — — ma ei tää iigi. — —

107. Tõnu. Mis tont! Sa wõtad oma puu jala alt ära, kas ja enam mitte ei kerja?

Anton. Kerjan küll. Seda teen ma aga sellepärast, et ma teda tõise jala külge siduda tahan. Kas ja arwad, et see kerge on päewa otša ühe ja sellejama jala pääl ümber kõmpšida.

108. Poeg. Tääd isa! Meie käisime praegu luhal ja nägime jääl kaht eeslid, üht suurt ja üht weikest.

Isa. Kui suur oli see weike eesjel?

Poeg. Nagu meie küüdu lehma wafikas.

Isa. Ja suur eesle?

Poeg. Nii suur kui sina.

Tütär. Ara waleta! üht nii suurte eeslest ei olegi maa pääl,
kui meie isa on.

109. Kord istus kambri rõõmsal meelel

Noor neiu emaga,
Tal süda hüppas, ja ta keelel
Laul kõlas lõpmata.

„Mull' ifka peiust räägid sina,“
Nii ütles emake,
„Ja seie saadik 'p ole mina
Weel näinud ühtege.“

„Kui mahti saad, siis näita mulle
Ka kord su armukest,
See eest ma tahan anda sulle,
Laps, kümme rublakest.“ —

Sel filma pilgul sisse tuli
Üks weike küürus mees;
Ta narakas ja kalsfus oli,
Üks film waid hiilgas pääs.

„„Baat', see on keda armastanud
Ma olen, emake;
See on, kell' mina südant annud, —
See on mu peiuke!““ —

Eit läks kord punaseks, kord walgeks,
Käest maha kukkus töö,
Ja wiha hiilgas tema palgest,
Ja ütles waljuste:

„Kas paremat ei wõinud leida
Sa, kui see sugust meest?“

„„Oh eit, kui hääd ja tahad saada.
Siis kümme rubla eest?““ —

Wilhelm Just'i
fuluga on trükitud ja igas raamatu poobis saada:

Ern lapsearmastus.

Üks jutt noore rahwale.

Hind 25 kop.

Üks
Meeger ehk Must Saam.

==== Hind 20 kop. ====

Serbia maa ärapäästja
Kaara Petroowitsh.

Ilus jutustus Serblaste wabaduse sõjast.

Wäljaanud

W. J. Eisen.

Hind 12 kop.

Dömaja Druweskis

ehf

kuida armastus mõnikord noori inimesi kokku juhatab.

==== Hind 10 kop. ====

— Sõja pildid. —

Hind 8 Kop.

Nikaspoli linna ärawõtmine.

==== Hind 5 kop. ====

— Sommerhootwi neitsi. —

Hind 18 kop.

Shotti kuningana

==== Maria Stuart. ====

Hind 12 kop.